

ПРАВОПИС НА СТАРИОТ МАКЕДОНСКИ ЈАЗИК

ЈА (ВНАТРЕШНОСТА, АУРАТА)

ЈА - Внатрешната Божествена аура. Фактичка состојба.

ЈЕ - Внатрешната Божествена аура во идејна смисла.

ЈИ - Внатрешната Божествена аура во процес на раѓање и растеж.

ЈО - Внатрешната Божествена аура во процес на вознесување и возвишеност.

ЈУ - Внатрешната Божествена аура во процес на пад од возвишеноста.

Ј - Внатрешната Божествена аура како стварност. Фактичка состојба.

Во старата Македонија, старите Македонци верници по учењето на Религијата на Сонцето или по ВЕРАТА, РЕЛИГИЈАТА, ЦРКВАТА, СВЕТОТО ПИСМО, по стариот Македонски јазик, подоцна и Светски јазик, кој е и јазикот на Сончевата аура на Небото и на Земјата или СВЕТОТО ПИСМО на РА(БОГОТ) РА(СОНЦЕ), е СВЕТЛИНАТА БОЖЕСТВЕНА, видлива и невидлива, во циклуси денски и годишни, од ВНАТРЕШНОСТА на Сончевата аура, која се реализира во Небесниот и на Земниот простор како нејзина ВНАТРЕШНОСТ. Како што е делот од СВЕТЛИНАТА БОЖЕСТВЕНА вграден во аурите на луѓето, како нивна внатрешност, така Небесниот и Земниот простор како ВНАТРЕШНОСТ на постоење и реализација на човечките Сончеви аури по циклуси и по генерации, како религиозна состојба верниците ја нарекувале со слогот ЈА - ВНАТРЕШНОСТА. Аурата на ВЕ(БОГОТ) РА(СОНЦЕ) е таа негова ВНАТРЕШНОСТ, која се наоѓа во неговото, физичко, космичко тело како ВНАТРЕШЕН простор, средина, а светло позитивно астрално Божествено зрачење на таа аура на ВЕ(БОГОТ) РА(СОНЦЕ) е надворешно. Во Космичкиот, Небесниот и Земниот простор, тие се негови надворешни простори, средини на неговата ВНАТРЕШНОСТ на реализација. Личната аура и нејзината ВНАТРЕШНОСТ е внатрешноста на физичкото тело во која е стационарирана и каде постои таа внатрешна биоенергија, која е Божественоста како дух, душа, аура на личноста како индивидуалност, единка на верниците по учењето и начин на живеење, според Религијата на Сонцето или ВЕРАТА, РЕЛИГИЈАТА, ЦРКВАТА, СВЕТОТО ПИСМО. Личната ВНАТРЕШНА светла, позитивна, астрална Божествена аура со своите процеси на светло позитивно Божествено зрачење како надворешен израз во надворешната средина, како земен и небесен простор во кој се манифестира, повторно е простор кој е дел од таа ВНАТРЕШНОСТ

на аурата лична, по место и по време на постоење на Земјата. Личноста на секој човек како единка се состои од физиката како карактерен препознатлив облик и форма во која е аурата со СВЕТЛИНАТА БОЖЕСТВЕНА на одредено, позитивно ниво и со која се изразува надворешно, со мисли, чувства, говор, движења од таа своја внатрешност нарекувајќи си ја како ЈАС, ЈАС СУМ, ЈАЗЕКА, ЈАЗИКОТ. Зборот ЈАС ја има религиозната состојба по која е изграден во старата Македонија од старите Македонци верници, по вториот стар Македонски јазик и го искажува постоењето на ЈА(ВНАТРЕШНАТА) С(СВЕТЛИНА) над темнината, негативноста, зло-

ПРАВТА СЛАВАТА. Со зборот ЈАЗИКОТ со религиозната состојба по која е изграден во старата Македонија и која е личната душевна ЈА(ВНАТРЕШНА) ЗИ(ЗАЗОРЕНОСТ) КО(ВОЗВИШУВАЧКА) над Т(ТЕМНИНАТА) е ВНАТРЕШНОСТА на физичкото тело, или аурата светла астрална Божествена на човекот, со своите процеси на светло позитивното зрачење на СВЕТЛИНАТА БОЖЕСТВЕНА надвор, се изразува преку органите за гледање и говор или со очите и устата, а устата со грлото. Тие се органи кои ги формираат гласовните звуци на зборови, со кои се изразува аурата или ја имаме религиозната состојба и значење на зборот ЈАЗИКОТ.

СТАРИОТ ДРЕВЕН МАКЕДОНСКИ

то во природата и во луѓето по место и по време на постоење на Земјата. Зборот ЈАС СУМ ја има религиозната состојба по која е изграден во старата Македонија од старите Македонци верници, по вториот стар Македонски јазик и го искажува постоењето на ЈА(ВНАТРЕШНАТА) С(СВЕТЛИНА) СУ(СВЕТЛИНАТА) М(МОЈА) над темнината, негативноста, злото во природата и во луѓето по место и по време на постоење на Земјата. Зборот ЈАЗЕКА ја има религиозната состојба по која е изграден во старата Македонија, од старите Македонци верници, по вториот стар Македонски јазик и го искажува постоењето на ЈА(ВНАТРЕШНАТА) ЗЕ(ЗОРА) КА(ВОЗВИШЕНА) над темнината, негативноста, злото во природата и во луѓето по место и по време на постоење на Земјата. Зборот ЈАЗИКОТ ја има религиозната состојба на сончевите аури и на луѓето по циклуси и по генерации на ВЕ(БОГОТ) РА(СОНЦЕ) на Небото и на Земјата и на Земјата за верниците, според која е изграден вториот стар Македонски јазик, во стара Македонија, од старите Македонци верници по јазикот на светлината астрална Божествена на Сончевата аура. Тоа е СВЕТОТО ПИСМО на Земјата или стариот прв слогов Македонски јазик и кој ги дефинира состојбата и постоењето на ЈА(ВНАТРЕШНАТА) ЗИ(ЗАЗОРЕНОСТ) КО(ВОЗВИШУВАЧКА) над Т(ТЕМНИНАТА), негативноста, злото во природата и во луѓето по место и по време на постоење на површината на Земјата за верниците според учењето на Религијата на Сонцето или ВЕРАТА, РЕЛИГИЈАТА, ЦРКВАТА, СВЕТОТО ПИСМО,

Јазикот, пак, како орган во устата е тој кој со своите движења ги формира звучните гласови на говорот устен и затоа како орган е наречен со ист збор ЈАЗИКОТ, како и звучниот, гласовниот говор, ЈАЗИКОТ кој е внатрешниот израз на аурата. Семејната аура и нејзината ВНАТРЕШНОСТ е внатрешноста како физички простор, домот како семејна куќа, во која е стационарирана и каде постои Божественоста како дух, душите, аурите лични на мажот и на жената, на таткото и мајката и со тоа Сончевата аура на верниците по учењето и начин на живеење според Религијата на Сонцето или ВЕРАТА, РЕЛИГИЈАТА, ЦРКВАТА, СВЕТОТО ПИСМО. Семејната ВНАТРЕШНА светла, позитивна, астрална Божествена аура со своите процеси на светло позитивно Божествено зрачење како надворешен израз во надворешната средина, како земен и небесен простор во кој се манифестира, е простор кој е дел од таа ВНАТРЕШНОСТ на Сончевата аура по место и по време на постоење. Семејната аура со својата ВНАТРЕШНОСТ како простор домашен, кој е физички и духовен дел во кој зрачи СВЕТЛИНАТА БОЖЕСТВЕНА меѓу родителите како маж и жена и меѓу кои се и децата, го сочинуваат позитивното ниво нарекувано СЕМЕЈСТВОТО, ФАМИЛИЈАТА. Зборот СЕМЕЈСТВОТО ја има религиозната состојба по која е изграден во старата Македонија, од старите Македонци верници, по вториот стар Македонски јазик и го искажува постоењето на СЕ(СВЕТЛИНАТА) МЕ(МОЈА) Ј(ВНАТРЕШНА) С(СВЕТЛИНАТА) над Т(ТЕМНИНАТА) ВО(БОЖЕСТВЕНА) над

